

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.190/2014/5.szám

A Kúria a dr. V. T. ügyvéd által képviselt felperesnek a Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal alperes ellen gyógyszerár áthelyezése tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a L Ügyvédi Iroda által képviselt beavatkozó, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 14. napján kelt 24.K.31.164/2013/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.31.164/2013/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését a per fő tárgya tekintetében hatályában fenntartja, az alperes és az alperesi beavatkozó részére megállapított perköltség tekintetében hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint elsőfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Kúria a tényállást a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben az alábbiak szerint állapítja meg: A felperes közforgalmú gyógyszerárat működtet az Beváráslóközpontban, a szám alatt. A felperes 2011. november 8-án a közforgalmú gyógyszerár áthelyezése iránt kérelmet nyújtott be az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Országos Tisztifőorvosi Hivatalához, amelyben az áthelyezést a Tesco-Global Áruházak Zrt. által működtetett Tesco Áruház, alatti címre kérte. A kérelem tárgyában

folymt, megismételt eljárás során az alperesi beavatkozó jogelődje 2012. június 6-án a szám alatt működtetett közforgalmú gyógyszerár áthelyezésének engedélyezésére kérelmet nyújtott be, amelyben az áthelyezést szintén ugyanarra a címre kérte. Kérelmében kijelentette, hogy a jelenlegi telephelyén a gyógyszerár további működése a S P Kft., mint bérbeadó miatt lehetetlenné vált, a bérleti jogviszonya 2012. június 30. napjával megszűnik. Csatolta a 2012. május 31-én kelt, a bérbeadóval közösen tett nyilatkozatot, mely szerint a bérbeadó másnak kívánja átadni az üzlethelyiséget, az üzletközpont látogatottsága növelése érdekében. A cserébe felajánlott két másik üzlethelyiség gyógyszerár működtetésére nem alkalmas, ezért a bérleti szerződés közös megszüntetéséről döntöttek. A beavatkozó a kérelméhez csatolta a Tesco-Global Áruházak Zrt.-vel 2012. május 25-ével kötött bérleti szerződését, továbbá a bérbeadó 2012. június 18-án kelt befogadó nyilatkozatát.

Az elsőfokú hatóság az eljárásokat egyesítette, majd a 2012. június 28-án kelt GYF-9360-9/2012. számú határozatával a felperesnek a közforgalmú gyógyszerár áthelyezése iránti kérelmét elutasította a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 53/B.§ (1) bekezdésében meghatározott feltétel hiánya miatt.

Az elsőfokú hatóság az ugyanezen a napon meghozott GYF-9360-10/2012. számú határozatával az alperesi beavatkozó kérelmének helyt adott és a Gyógyszerár áthelyezését engedélyezte a szám alá. Határozata indokolásában utalt arra, hogy a beavatkozó kérelme megfelel a Gyftv. 53/B.§ (1) és (2) bekezdésében előírt feltételeknek.

A felperes mindkét határozat ellen fellebbezést terjesztett elő, amelyet az alperes elnöke a 2012. november 23-án kelt 24566-17/2012/ELN. számú határozatával bírált el és mindkét elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felülvizsgálati kérelem szempontjából releváns indokolás szerint a másodfokú hatóság felhívására a Tesco-Global Áruházak Zrt. ismételt befogadói nyilatkozatot csatolt, továbbá megküldte a bérlemény birtokbavételi visszavételi jegyzőkönyvet, továbbá nyilatkozott arról, hogy a tárgyi bérleményt a beavatkozó jogosult használni a közöttük létrejött bérleti szerződés szerint. A másodfokú hatóság felhívására az alperesi beavatkozó csatolta a 2012. június 5-én kötött bérleti szerződés megszüntetéséről szóló szerződést azzal, hogy a bérleti jogviszonya 2012. június 30-ával megszűnik. A másodfokú eljárás során lefolytatott bizonyítást értékelve az alperes arra a megállapításra jutott, hogy a felperes nem rendelkezik jogosultsággal az áthelyezés helyeként megjelölt áruházban található helyiség használatára. A bérbeadó nyilatkozott arról, hogy a helyiség bérlésére kizárólag a beavatkozó rendelkezik jogosultsággal az érvényes bérleti szerződése alapján. A beavatkozó tekintetében a

korábbi bérleti szerződés megszűnésének oka a bérbeadó bérlet hátrányosan érintő rendelkezése volt, mert a bérleti szerződés megszüntetését és az üzlethelyiség bérlet általi elhagyását a bérbeadó kezdeményezte, mivel a bérleményt másik bérletnek kívánta átadni és a gyógyszerértár működtetésére alkalmas más bérleményt a beavatkozó részére nem tudott felajánlani. Mindezek alapján megállapította, hogy az alperesi beavatkozó tekintetében az elsőfokú hatóság helytálló határozatot hozott, ezért annak helybenhagyásáról döntött.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyet az elsőfokú bíróság nem talált megalapozottnak. Az ítélet releváns indokolása szerint a beavatkozó bizonyította a jogviszony közös megegyezéssel való megszüntetésének indokát. A bérbeadóval közösen tett nyilatkozattal igazolta, hogy a bérleti szerződés megszüntetésének indoka a bérlet számára a bérbeadó által tett hátrányos intézkedés volt. A beavatkozó igazolta, hogy az áthelyezés helyén érvényes bérleti szerződéssel rendelkezik, ezért az alperes a Gyftv. 53/B.§-ában foglalt feltételek fennállását helytállóan állapította meg és jogszerű határozatot hozott a beavatkozó áthelyezési kérelmének teljesítéséről. Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróság alaptalannak találta a felperes áthelyezés iránti kérelmét elutasító határozat ellen benyújtott keresetet is.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak részbeni, az alperesi beavatkozóra vonatkozóan hozott döntés ellen benyújtott keresetét elutasító rendelkezés hatályon kívül helyezését és az alperesi beavatkozó kérelme tárgyában hozott alperesi határozati rendelkezésnek és az elsőfokú határozatnak a hatályon kívül helyezését. Kérte továbbá az alperes részére megállapított perköltség összegének mérséklését és az alperesi beavatkozó részére megállapított perköltség hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Gyftv. 53/B.§ (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78.§ (2) és (5) bekezdését, 206.§ (1) bekezdését.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozta, hogy a Gyftv. 53/B.§ (1) bekezdése a közforgalmú gyógyszerértár áthelyezését abban az esetben engedélyezi, ha a bérleti jog a bérlet hátrányosan érintő rendelkezés okán szűnik meg. Álláspontja szerint a bérleti jognak a bérbeadó és a bérlet közös megegyezésével történő megszűnése nem felel meg a fenti rendelkezésben foglaltaknak, mert a jogszabály egyoldalú, bérbeadói rendelkezést feltételez, a perbeli esetben azonban a beavatkozó és a bérbeadó közös akaratnyilvánítással, közös megegyezéssel szüntették meg a bérleti jogviszonyt. Álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság és a hatóság is tévedett, amikor azt állapította meg, hogy az alperesi

beavatkozó tekintetében a Gyftv. 53/B.§ (1) bekezdésében foglalt feltétel megvalósult, ezért törvénysértően engedélyezték a közforgalmú gyógyszerár áthelyezését.

Előadta továbbá, hogy az alperesi beavatkozó a 7. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint a perben úgy nyilatkozott, hogy perköltséget nem igényel. A bíróság e nyilatkozat ellenére kötelezte a felperest az alperesi beavatkozó részére perköltség megfizetésére.

Az alperes tekintetében megállapított perköltség - álláspontja szerint - eltúlzott, mert a bíróság indokolása szerint a perköltség összegét az alperes által beadott beadványok és az ügyben tartott tárgyalások számára tekintettel állapította meg, azonban a Pp. 78.§ (5) bekezdése szerint nem lehet a felet olyan költség viselésére kötelezni, amely a bíróság érdekkörében merült fel. A per első tárgyalásán a bíróság mulasztása miatt nem lehetett érdemi tárgyalást tartani, mert a bíróság a tárgyalást megelőzően a beavatkozót a beavatkozás lehetőségéről nem értesítette, ezért az első tárgyalás ügyvédi költségét nem lehet a pereszesre hárítani. Kérte ezért az alperes részére megállapított elsőfokú perköltség összegének mérséklését.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése megfelelt a bérlőt érintő hátrányos intézkedésnek, mert megállapítást nyert, hogy a közös megegyezéssel történő megszüntetésre milyen indokból került sor, ugyanis a Sopron Plázában a bérbeadó a forgalom növelése érdekében több, kisebb földszinti üzlethelyiséget összevont, amely a gyógyszerárat is érintette. A bérbeadó által felajánlott helyiségek nem feleltek meg a gyógyszerár létesítése minimum feltételeinek, ezért a bérleti jog megszüntetése a tulajdonos hátrányos intézkedésének minősült. Ezt a tényt mind a beavatkozó, mind a bérbeadó által aláírt nyilatkozat is tartalmazta. Álláspontja szerint az általa kifejtett tevékenységgel arányban állóan került megállapítására az elsőfokú perköltség, ezért annak mérséklése nem indokolt.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a részére megállapított perköltségre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését nem ellenezte, egyebekben kérte az elsőfokú ítélet hatályában való fenntartását. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárás során perköltség igénye nem volt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül, melynek

eredményeként megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme a per fő tárgya tekintetében alaptalan, a perköltségre vonatkozó rendelkezések tekintetében alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem támadta a felperes kérelme tárgyában hozott elutasító döntést és ezzel kapcsolatos keresetet elutasító ítéleti rendelkezést, ezért azt a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelemmel érintett körben a Kúria áttekintve a rendelkezésre álló iratokat, bizonyítékokat, nyilatkozatokat és a csatolt bérleti szerződést, bérbeadói befogadó nyilatkozatot, a korábbi bérleti szerződés megszüntetéséről szóló okiratot, továbbá a korábbi bérbeadó és a beavatkozó közös nyilatkozatát, azt állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó korábbi bérleményére vonatkozó bérleti jog azért került megszüntetésre közös megegyezéssel, mert a bérbeadó a helyiséget másnak kívánta átadni az üzletközpont látogatottsága növelése érdekében, és mivel a bérbeadó által felajánlott két másik üzlethelyiség a gyógyszertár működtetésére nem volt alkalmas, ezért az érintettek a bérleti jog megszüntetéséről döntöttek. A Kúria álláspontja szerint ilyen körülmények között a felek közös megegyezésével a bérleti szerződés megszüntetésének elhatározása nem akadályozza a Gyftv. 53/B.§ (1) bekezdésében foglalt feltétel fennállása megállapításának, hiszen az ingatlan tulajdonosának a bérlőt hátrányosan érintő rendelkezése (üzlethelyiségek összevonása, más megfelelő helyiség hiánya) miatt került a beavatkozó olyan helyzetbe, hogy a bérleti jogviszonya megszűnt. A felperes csupán a bérleti jogviszony megszüntetésének módja alapján vont le következtetést arra, hogy az a „bérlőt hátrányosan érintő rendelkezés” jogszabályi feltételnek megfelel-e. A Kúria hangsúlyozza, hogy nem csupán a bérleti jog megszűnésének módját kell vizsgálni, hanem a megszűnésre vezető okokat, indokokat is. A perbeli esetben a beavatkozó és korábbi bérbeadója egyezően nyilatkozott a bérleti jogviszony megszűnésének indokáról, amelyből egyértelműen megállapítható volt, hogy az megfelel a Gyftv. 53/B.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes törvényes határozatot hozott, amikor az alperesi beavatkozó közforgalmú gyógyszertár áthelyezési kérelmének helyt adott és jogszerűen utasította el a felperesnek ezt támadó kereseti kérelmét. Mindebből következően az elsőfokú bíróság az eljárása során nem sértette meg sem a Gyftv. 53/B.§ (1) bekezdését, sem a Pp. 206.§ (1) bekezdését, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékokat akként értékelte, hogy a bérleti jogviszony ilyen módon való megszüntetése megfelel a bérlőt hátrányosan érintő rendelkezés okán történő megszűnésnek.

A Kúria ezért a felperesnek a per fő tárgya tekintetében előterjesztett felülvizsgálati kérelmét alaptalannak találta.

A felperes azonban a perköltség vonatkozásában megalapozott felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő az alábbiakban kifejtettek szerint:

Az alperesi beavatkozó a 7. számú tárgyalási jegyzőkönyv tartalma szerint az elsőfokú eljárásban perköltséget nem igényelt, ezért részére az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ (2) bekezdésébe ütközően állapított meg perköltséget és törvénysértően kötelezte a felperest az alperesi beavatkozó részére elsőfokú perköltség megfizetésére, ezért ezt a rendelkezést a Kúria törvénysértőnek ítélte.

A felperes megalapozottan hivatkozott arra is, hogy a per első tárgyalásán a bíróság mulasztása miatt érdemi tárgyalás nem volt tartható, érdemi döntés nem volt hozható, mert a bíróság elmulasztotta a beavatkozót a beavatkozás lehetőségéről értesíteni. Emiatt a Pp. 78.§ (5) bekezdése értelmében a felperest nem lehet kötelezni olyan költség viselésére, amely a bíróság érdekkörében merült fel. Mindebből következően a per első tárgyalásán az alperesi ügyvédi képviselettel összefüggésben felmerült munkadíj megfizetésére az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ (5) bekezdésébe ütközően kötelezte a pereszes felperest.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet, annak felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintve, a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében a per fő tárgya tekintetében a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg a perköltségre vonatkozó rendelkezések tekintetében a Pp. 275.§ (4) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte.

A Kúria a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelyet a per második tárgyalásán való megjelenéssel és a kifejtett munkával arányban állóan állapított meg. Kötelezte továbbá a felperest az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére.

Az alperesi beavatkozó az elsőfokú eljárás során költséget nem igényelt, ezzel ellentétes nyilatkozatot a felülvizsgálati eljárásban sem tett, ezért a Kúria az alperesi beavatkozó részére költség megállapítását a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján mellőzte.

A túlnyomórészt pereszes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog okán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

A felülvizsgálati illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése határozza meg.

Budapest, 2014. június 25.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő